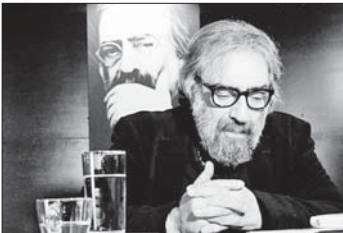

پرده نقره‌ای

۳ بازیگر جدید در قاتل اهلی

فیلم کیمیایی ۲۰ تیر کلید می خورد

● **شرق:** سه بازیگر جدید به جمع عوامل فیلم سینمایی قاتل اهلی به کارگردانی مسعود کیمیایی اضافه شدند. به گزارش مشاور رسانه‌ای فیلم، امیر جدیدی، از نسل جدید بازیگران سینمای ایران، قرار است یکی از نقش‌های اصلی فیلم را بازی کند. او برای اولین بار است که با مسعود کیمیایی همکاری خواهد کرد. پرویز پورحسینی و لعلیا زنگنه، دو بازیگر دیگر قاتل اهلی هستند که دراین‌میان زنگنه سابقه همکاری با کیمیایی را در کارنامه‌اش دارد. قاتل اهلی بازیگران دیگری نیز دارد که در روزهای آینده انتخاب خواهند شد. پیش‌ازاین بازی پرویز پرستویی، پگاه آهنگرانی و حمیدرضا آذرنگ در این فیلم قطعی شده بود. طبق برنامه‌ریزی انجام‌شده فیلم‌برداری قاتل اهلی ۲۰ تیرماه در تهران آغاز می‌شود. منصور لشکری‌قوچانی تهیه‌کنندگی جدیدترین فیلم مسعود کیمیایی را برعهده دارد.

خیلی دور خیلی نزدیک

آلبوم کلهر همه جای دنیا به جز ایران منتشر شد

● **شرق:** آلبوم «هاونیاز» HAWNIYAZ با همراهی کوارتت به وسیله نشر «هارمونیای موندی» در همه جای دنیا به جز ایران منتشر شد. به گزارش خبرنگار ایلتا، یک ماه گذشته کیهان کلهر پس از کوروش یغمایی دومین هنرمندی‌ست که آلبومش در همه جای دنیا به جز ایران منتشر می‌شود. آلبوم «هاونیاز» HAWNIYAZ با همراهی کوارتت ضبط شده و نشر «هارمونیای موندی» آن را منتشر کرده است. در این اثر، کیهان کلهر (شاه کمان)، آتیور دغان (آواز)، سلمان قمبرف (پیانو) و جمیل کوچگیری (تنبور) به نوازندگی پرداختند که البته نخستین تجربه همکاری آنها نیست. کیهان کلهر تاکنون به همراه ستاره موسیقی کردی «آتیور دغان» و «جمیل کوچگیری»، نوازنده کرد تنبور که از نوازان موسیقی معاصر شناخته می‌شود و همچنین «سلمان قمبرف» پیانیست آذربایجانی در سبک جز، اجراهای متعددی را در شهرهای مختلف اروپا روی صحنه برده است. در موسیقی این گروه ترانه‌هایی از موسیقی کردستان اجرا می‌شود و هر هنرمند با استفاده از میراث فرهنگی کشور خود به ابعادی جدید و غنی‌شده از موسیقی آن منطقه دست پیدا می‌کند. تجربیات کیهان کلهر در این زمینه توانسته رویکرد تازه و مدرنی را برای موسیقی فارسی و کردی رقم بزند. با توجه به تک‌خوانی زن در این اثر و ممنوعیت آن در ایران، انتشار آن در ایران کمی بعید به نظر می‌رسد؛ اما این اثر تنها ظرف چند ساعت پس از انتشارش روی سایت‌های مختلف ایرانی برای دانلود رایگان قرار گرفته است. کیهان کلهر ازجمله هنرمندانی‌ست که بخش عظیمی از فعالیت‌هایش تاگزیر به خارج از ایران انتقال یافته و امکان فعالیت مداوم در ایران را ندارد. لغو بی‌دلیل کنسرت‌های او اعتراض وزارت ارشاد و علو جنتی را هم به همراه داشت؛ اما هنوز مشخص نیست چرا این شرایط برای فعالیت او به وجود آمده است. در خرداد ۱۳۹۴ و به دنبال ماعت ادراه امکان نیروی انتظامی از برگزاری کنسرت مشترک کلهر و بروکلین رابدر، کلهر اعلام کرد که دیگر در ایران اجرایی را روی صحنه نخواهد برد. وی تاکید کرد تا زمانی که فرهنگ و هنر ایران گروگان زورگیری و زورآزمایی جناح‌های سیاسی است و خط‌مشی مشخصی برای این‌گونه فعالیت‌ها تعریف و اجرا نشده، از انجام هرگونه فعالیت در ایران خودداری می‌کند. کیهان کلهر (زاده سوم آذر ۱۳۴۲ کرمانشاه) آهنگ‌ساز و نوازنده گُرد زبان اهل ایران است.

کمانچه، ساز تخصصی کیهان کلهر است؛ وی در کنار کمانچه، تنبور، ستار و شاه‌کمان نیز می‌نوازد. کلهر در زمینه آهنگ‌سازی برای موسیقی متن فیلم هم فعالیت داشته است. او با هنرمندان مختلف از فرهنگ‌های دیگر همکاری‌هایی داشته است. همکاری هنری کلهر با اردال ارزنجان از ترکیه، شجاعت حسین‌خان از هند، یویوما از چین، ژائو ژیینگ، علیم قاسمف از جمهوری آذربایجان، بروکلین رابدر از آمریکا، ارکستر فیلارمونیک نیویورک، کوارتت کروئوس و گروه سازهای بادی هلند، او را به هنرمندی بین‌المللی تبدیل کرده است. کلهر با هنرمندان ایرانی ازجمله محمدرضا شجریان، ابلی‌اکبر مرادی، شهرام ناظری، حسین علیزاده و گروه دستان هم به اجرای موسیقی پرداخته است. کیهان کلهر با آلبوم‌های بی‌تو به سر نمی‌شود، فریاد، باران و فراتر از نقشه جغرافیا که در آنها به‌عنوان آهنگ‌ساز و نوازنده نقش داشته، نامزد جایزه گرمی شده است.

عسل عباسیان: محمد رحمانیان، این شب‌ها توانسته نام بهرام بیضایی را در تئاتر شهر با به روی صحنه‌بردن یکی از مهم‌ترین نمایش‌نامه‌های او -مجلس ضربت‌زدن- طنین انداز کند؛ نمایشی که روایتی نامتعارف از ضربت‌خوردن حضرت علی (ع) و سیمایی متفاوت از یک روشنفکر ارانه می‌کند. با رحمانیان در این باره گفت‌وگو کردیم.

● **در نمایش‌نامه «مجلس ضربت‌زدن» بهرام بیضایی، نویسنده یک مرد است. درحالی‌که نقش نویسنده را در نمایش شما مهتاب نصیرپور بازی می‌کند. دلیل این تغییر چه بود؟** ابتدا قرار بود این نقش را آقای علی عمرانی بازی کند، همان‌طور‌که در نمایش‌نامه‌خوانی‌ای که دو سال پیش داشتیم آقای عمرانی نقش نویسنده را می‌خواندند. منتها به دلیل مشکلاتی، نتوانستیم این بار با ایشان همکاری کنیم و من برای این نقش به یکی، دو نفر دیگر هم فکر کرده بودم؛ که همکاری با آنها هم میسر نشد. چیزی که برایم درباره این نقش اهمیت داشت، این بود که بازیگر این نقش میانه‌سال باشد، چاق نباشد و بتواند دیالوگ‌های یک روشنفکر را بگوید. وقتی همکاری با بازیگرانی که مدنظر بودند میسر نشد، با آقای بیضایی تماس گرفتم و مشکلات را شرح دادم و گفتم بازیگری با این مشخصات پیدا نکردم و اگر اجازه بدهید نقش را به مهتاب نصیرپور بسپارم، که ایشان هم موافقت کردند. البته جز یکی، دو جمله، هیچ جای نمایش‌نامه اشاره‌ای به جنسیت شخصیت نداشت. بیضایی از پیشنهاد استقبال کرد و به من اجازه داد شخصیت نویسنده را به یک بازیگر زن بسپارم و این شد که نقش نویسنده را هم‌اکنون مهتاب نصیرپور بازی می‌کند.

● **پیش‌تر در صحبت‌هایتان تاکید کردید که عین متن بیضایی را روی صحنه برده‌اید. آیا نمایش‌نامه را به‌روز نکردید؟ چون در نمایش اشاراتی به مفاسد اقتصادی این سال‌ها هم هست...**

من هیچ تغییری در متن ندادم و به‌روزرسانی من در این حد بوده که رقم «چهار میلیارد» اختلاس مقام دولتی را به «۴۰ میلیارد» تبدیل کردم چون دیدم با توجه به اینکه این نمایش در سال‌های دهه ۷۰ نوشته شده، امروز «چهار میلیارد اختلاس» مختص کارمندان جزء است و نه مدیران؛ و با توجه به رقم اختلاس سه هزارمیلاردی، همین ۴۰ میلیارد هم هیچ است! متن بیضایی به سودجویی، خراب‌کردن جنگل‌ها و بسیاری دیگر از معضلات اجتماعی روز اشاره دارد و من به‌روزرسانی‌ای در این زمینه‌ها نداشته‌ام.

● **نقش ابن‌ملجم را به فردی خارج از گروه (امیر جعفری) سپرده‌اید. درحالی‌که در گروه خودتان بازیگرانی مثل علی عمرانی و افشین هاشمی دارید. دلیل این انتخاب چه بود؟**

برای انتخاب یک بازیگر برای یک نقش، خصوصیات فیزیکی و اندام و چهره و قدرت بازیگری و... همه باید دست به دست هم بدهند. البته این به آن معنا نیست که نشود از بازیگری مثل افشین هاشمی استفاده کرد. منتها هیبتی را که من در نقش ابن‌ملجم دیدم، در امیر جعفری وجود داشت. اولین انتخابم برای این نقش امیر جعفری بود و خوشبختانه ایشان پذیرفتند.

● **می‌توانستید این نمایش را با گروه کمتری از بازیگران روی صحنه ببرید. دلیل اینکه ترجیح دادید صحنه‌های نمایش شلوغ باشند، چه بود؟**

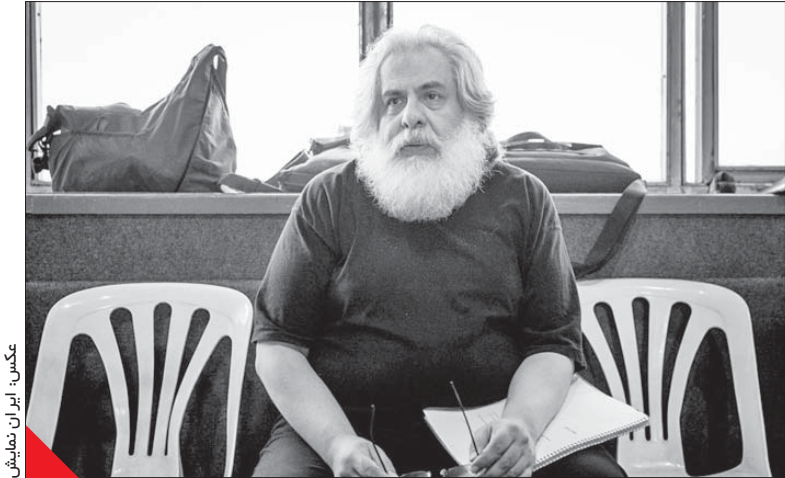
آقای بیضایی در این نمایش‌نامه، ۱۲ صحنه‌یار

تکذیب خانه‌تکانی در «هفت»

شرق: در پی اعتراض‌های اهالی سینما به برنامه تلویزیونی «هفت» مزمه‌هایی به گوش می‌رسد که قرار است بهروز افخمی و مسعود فراس‌تی از این برنامه جدا شوند. هرچند در پی درج این خبر ناصر کریمان، مدیرگروه اجتماعی شبکه سه سیما، در گفت‌وگویی با مهر درباره پخش سری جدید این برنامه بعد از ماه مبارک رمضان گفت: «این برنامه از ۱۸ تیر با همان تیم تولید قبلی و

با همان سبک و سیاق سابق روی آنتن خواهد رفت». او در واکنش به اینکه در این ساختار بهروز افخمی هم حضور خواهد داشت با خیر؟ عنوان کرد: همان‌طور‌که گفته شد برنامه با همان تیم و ساختار قبلی روی آنتن می‌رود، مگر سبک و سیاق قبلی برنامه بدون حضور افخمی بوده است؟ این برنامه و سایر برنامه‌های روتین به

گفت‌وگو با محمد رحمانیان به بهانه اجرای «مجلس ضربت‌زدن»

عده‌ای نشسته‌اند تا غلط بگیرند

هیچ‌کدام از نمایش‌نامه‌های خودم را در این ارتباط روی صحنه نمی‌برم. نمایش‌نامه‌ای درباره حضرت زینب نوشتم با عنوان «درخت» که آن را هم هرگز اجرا نمی‌کنم. دیگر نمی‌خواهم در این فضا بنویسم و اگر نمایش‌نامه‌ای هم در این حال‌وهوا روی صحنه ببرم، امثال «روز واقعه» و «مجلس ضربت‌زدن» خواهد بود. اما درباره سؤال شما باید بگویم همان‌طور‌که آقای بیضایی در متن «مجلس ضربت‌زدن» اشاره کرده‌اند، بالاخره اوضاع تغییر می‌کند؛ به‌خاطر تلاش هنرمندان و روشنفکرانی که در این زمینه کار می‌کنند، به خاطر امثال درویش و بیضایی. سال‌ها پیش پدران ما که بسیار متدین‌تر از ما بودند، در تعزیه و پرده‌خوانی چهره اولیا را نشان می‌دادند و آن زمان علما با این موضوع کنار آمده بودند. اینکه امروز نمی‌توانیم چهره اولیا را نشان دهیم، جای تعجب دارد. البته من در نمایش «پل» سعی کردم این اتفاق بیفتد، از طریق بیگانه‌سازی و فاصله‌گذاری موفق هم بودم اما خب با تغییر مدیران شرایط تغییر کرد.

● **چند سالی است که با توجه به اجراهای متوالی شما، برخی به پرکاری‌تان اشاره دارند و حتی آن را مورد نقد قرار داده‌اند. پاسخ شما چیست؟**

واقعاً این‌طور نیست. کارکردانی که از ۳۰ سال کار حرفه‌ای‌اش، ۱۵ سال ممنوع‌الکار بوده، چطور اگر حالا دو نمایش متوالی روی صحنه می‌برد، پرکار به حساب می‌آید؟ در این سال‌ها چند دوره ممنوع‌الکاری پشت سر گذاشته‌ام. آخرینش از ۸۷ تا ۹۲ بود که یک کار هم روی صحنه نبردم. از ۶۷ تا ۷۶ و از ۶۱ تا ۶۳ هم دو دوره ممنوع‌الکاری دیگر داشتم و حالا نمایش‌نامه‌هایی که قبلاً نوشته بودم را روی صحنه می‌برم و این شاید جبران سال‌هایی باشد که برای اجرا ممنوعیت داشتم.

● **متن‌های جدیدتان را اجرا نمی‌کنید؟**

من دائماً در حال نوشتنم اما هرچه در این سال‌ها اجرا کردم، مال قبل بوده، مثلاً متن موسیقی-نمایش‌ها مال قبل‌تر است. بخشی‌هایی از آنها مختص نمایش‌نامه «این‌فصل را با من بخوان» بود، بخشی دیگر هم مختص موسیقی-روایت «لیلا» که پیش از دوره ممنوع‌الکاری یک شب اجرا شد، با آهنگ‌سازی علیرضا افکاری و با ترانه‌های روزه بهمنی. این نمایش فقط یک شب روی صحنه بود، به این خاطر که من بعد از «مانیفست‌چو» دیگر محبوب مدیران دولتی نبودم.

«عاشقیت» هم (که این روزها در حال تمرینش هستیم) پیش‌تر نوشته بودم که قرار بود بعد از «در روزهای آخر اسفند» روی صحنه رود که نشد و احتمالاً از ۲۵ تیر تا پنجم مرداد در تماشاخانه ایرانشر روی صحنه می‌رود. موضوع این نمایش درباره تاریخ ترانه‌نویسی در ایران است و داستان آن در سال ۱۳۸۸ اتفاق می‌افتد. بازیگرانش هومن برق‌نورد، بهمنوش طباطبایی، اشکان خطیبی و رضا یزدانی هستند. موسیقی اثر هم حاصل همکاری علیرضا افکاری و رضا یزدانی است و ترانه‌هایی که در این نمایش شنیده می‌شوند، کار چند ترانه‌سراست. از جمله ترانه‌های این نمایش، شعر «خونه بهار کدوم‌وره» مرحوم عمران صلاحی است به‌علاوه ترانه‌هایی از مهدی ابویی، زهرا محقق و... که این ترانه‌ها تابه‌حال شنیده نشده‌اند و برای این کار تنظیم می‌شوند. برنامه روتین من نوشتن است. این روزها هم مشغول نوشتن هستم. نمایش‌نامه‌ای برای سهراب سلیمی می‌نویسم با عنوان «سودابه ساکن جیحون» همچنین در حال نوشتن نمایش‌نامه‌ای برای یک گروه نرؤژی هستم که عنوانش «ظومارها»‌ست.

● **دو سال پیش قرار بود «صدام» را با گروه کسترده‌ای از بازیگران در تالار وحدت روی صحنه ببرید که ظاهراً مسئولان بنیاد رودکی با شما همکاری نکردند. ماجرا از چه قرار بود؟** ماجرا همکاری‌نکردن مسئولان بنیاد رودکی نبود. تالار وحدت در شرایطی می‌توانست سالنش را به ما بدهد که قبل و بعد از اجرای ما را هم به گروه‌های موسیقی و دیگر گروه‌ها بدهد. با این شرایط نهایت اجرای ما می‌توانست سه ساعت باشد. درحالی‌که نمایش ما حدوداً ۳.۵ ساعت می‌شد و با دو آت‌رکت بین آن، ما چهار ساعت برای نمایش وقت لازم داشتیم که با وقت تعویض لباس و گرم و... می‌شد پنج ساعت. بنابراین نتوانستیم تالار وحدت را داشته باشیم درحالی‌که این نمایش تنها در تالار وحدت قابل‌اجراست، دیگر سالن‌ها ماشینری بسیار ضعیفی دارند. می‌توان گفت تئاتر شهر اصلاً ماشینری ندارد؛ بعد از اینکه اجرا در تالار وحدت موفق هم بودم اما خب با تغییر مدیران شرایط تغییر کرد.

● **واقعاً این‌طور نیست. کارکردانی که از ۳۰ سال کار حرفه‌ای‌اش، ۱۵ سال ممنوع‌الکار بوده، چطور اگر حالا دو نمایش متوالی روی صحنه می‌برد، پرکار به حساب می‌آید؟** در این سال‌ها چند دوره ممنوع‌الکاری پشت سر گذاشته‌ام. آخرینش از ۸۷ تا ۹۲ بود که یک کار هم روی صحنه نبردم. از ۶۷ تا ۷۶ و از ۶۱ تا ۶۳ هم دو دوره ممنوع‌الکاری دیگر داشتم و حالا نمایش‌نامه‌هایی که قبلاً نوشته بودم را روی صحنه می‌برم و این شاید جبران سال‌هایی باشد که برای اجرا ممنوعیت داشتم.

● **متن‌های جدیدتان را اجرا نمی‌کنید؟** من دائماً در حال نوشتنم اما هرچه در این سال‌ها اجرا کردم، مال قبل بوده، مثلاً متن موسیقی-نمایش‌ها مال قبل‌تر است. بخشی‌هایی از آنها مختص نمایش‌نامه «این‌فصل را با من بخوان» بود، بخشی دیگر هم مختص موسیقی-روایت «لیلا» که پیش از دوره ممنوع‌الکاری یک شب اجرا شد، با آهنگ‌سازی علیرضا افکاری و با ترانه‌های روزه بهمنی. این نمایش فقط یک شب روی صحنه بود، به این خاطر که من بعد از «مانیفست‌چو» دیگر محبوب مدیران دولتی نبودم.

موسیقی و کارت‌پستال

شرق: بسیاری از هنرمندان با طراح‌ی و ارائه کارت‌پستال آشنایی دارند و حداقل یک‌بار این رسانه را تجربه کرده‌اند. ویژگی‌های جالب‌توجه کارت‌پستال، این رسانه را برای بسیاری جذاب کرده است. این روزها علیرضا امیرحاجی، هنرمند مفهومی، در حال آماده‌سازی مجموعه‌ای از جملات کوتاه جان کیچ، آهنگ‌ساز مدرن، است. این مجموعه تحت عنوان «نامعین‌ها» شامل

صحنه‌ای در اختیار مخاطب قرار گیرد و به‌طور شانس‌ی یکی از میان دسته کارت‌ها انتخاب و خوانده شود. وی می‌گوید: «معرفی متن به‌عنوان یک اثر در هنر مفهومی سابقه‌ای چنددهه‌ای دارد. آثار بسیاری از هنرمندان پیشرو مفهومی از جمله گروه هنر و زبان، جوزف کوسوت، دن گراهام و آدرین پاپیر فقط به متن و نوشتار معطوف

زیر آسمان فیروزه‌ای

روایت ریما رامین‌فرازا انفجار استانبول

بازیگران دنبال هنر داعش دنبال خون

● **فرانک آرتا: انفجار بمب و وقوع حملات مرگ‌بار روز گذشته فرودگاه بین‌المللی «آتاتورک» در شهر استانبول که توسط گروه تروریستی و افراطی داعش صورت گرفت، جدا از ابعاد غیرانسانی و وحشت‌آورش که مردم و مسافران بی‌گناه را هدف قرار داده بود، با انتشار عکس سلفی سه بازیگر ایرانی در فرودگاه استانبول در شبکه‌های اجتماعی نگرانی‌هایی ایجاد کرد و کنجکاوی‌هایی در برانگیخت که آیا آنها هم هنگام حملات در آن فاجعه حضور داشتند و در صحت و سلامت هستند یا خیر! هرچند خنده‌های ریما رامین‌فر، امیرحسین رستمی و مهران احمدی در قاب عکس نشان از امیدواری و خوشحالی آنها می‌داد. با این حال توانستیم با ریما رامین‌فر تماس بگیریم. او همان ابتدا در برابر این نگرانی گفت: «سلام... بله خوب... ممنونم». از او پرسیدیم که هنگام انفجار در آنجا بوده یا نه و آیا اتفاقی برای او و دیگر بازیگران همراهش نیفتاده که پاسخ داد: «ما قبل از انفجار پریده بودیم». ادامه دادم که اصلاً علت سفرتان به ترکیه چه بود. او گفت: «انگشت‌نگاری سفارت کانادا... ما فقط ۲۴ ساعت در استانبول بودیم». رامین‌فر در پاسخ به این سؤال که هر سه نفر برای این منظور به استانبول رفته بودند؟ این‌گونه جواب داد: «بله. هر سه نفر‌مان».**

● **برای بازی در فیلم؟**

نه. برای تئاتر

● **یعنی قبل از انفجار در مسیر ایران بودید؟**

بله.

● **چه کار تئاتری؟ با چه متنی؟ کدام کارگردان؟**

واقعیت این است که هنوز متن کامل نشده و تولید هم شروع نشده. ولی قرار است براساس مجموعه «پایتخت» شهرویر تئاتری در کانادا اجرا کنیم.

● **پس چرا الان اقدام کردید؟**

خب ما باید اول می‌رفتیم تا مراحل اولیه درخواست ویزا را طی کنیم. برای همین در این سفر ما انگشت‌نگاری شد تا بعد بتوانیم مراحل بعدی را پیگیری کنیم.

● **کارگردان تئاتر کیست؟**

آقای محسن تانبنده.

مدیر تولید فیلم سرب درگذشت

● **شرق:** ناصر برهان آزاد، مدیر تولید فیلم‌هایی همچون «سرب» و «سیرک‌بزرگ» درگذشت. به گزارش ایلتا، یکی از مسئولان انجمن مدیران تولید با تأیید این خبر اعلام کرد که ناصر برهان آزاد مدت‌ها بود از بیماری ریوی رنج می‌برد و صبح روز گذشته، ۹ تیر درگذشت. ناصر برهان‌آزاد با کارکردان‌هایی همچون اکبر خواجویی، مسعود کیمیایی، مهرداد فرید و بهروز غریب‌پور همکاری داشته است و مدیر تولید فیلم‌هایی همچون سرب، سیرک بزرگ، کیهان قبیله من، آرامش در میان مردگان، سلام، یک روز، یک زندگی، یک مرد، راز پرواز و تبتل قهرمان بوده است.

توضیحات همایون اسعدیان درباره‌یک حاشیه

● **شرق:** همایون اسعدیان، فیلم‌ساز و عضو سابق شورای صدور پروانه ساخت، توضیحاتی را درباره بخشی از گفت‌وگوش با یک برنامه اینترنتی ارائه داد. این هنرمند در یادداشت کوتاهی در ایسنا نوشته است: «درباره بخشی از گفت‌وگوی من و فریدون جیرانی در برنامه اینترنتی ۲۵، لازم به توضیح‌ها هست که اشاره من به گرفتن پروانه نمایش فیلمی خارج از روال عادی شورای صدور پروانه ساخت و سپس توقیف این فیلم، به هیچ عنوان فیلم «ارادتمند، تینا، بهاره، نازنین» ساخته عبدالرضا کاهانی نبوده؛ چراکه در زمان دریافت پروانه ساخت فیلم یادشده، من عضو شورای صدور پروانه ساخت نبوده‌ام و هیچ اطلاعی از روند شکل‌گیری این فیلم ندارم. باعث تأسف است که در روزهای گذشته جریان‌هایی که درصدد ایجاد تنش و فضای بحرانی برای سینمای ایران هستند، از این گفت‌وگو برای مقاصد خود و به‌عنوان حربه‌ای علیه سازمان سینمایی و مسئولان مربوطه بهره ببرند».